

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διά μέν τούς ένταύθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
Εξαμηνία . . . . . » 6.
Διά δέ τούς έν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ἐτησία . . δραχ. 14.
Εξαμηνία . . . . . » 7.
Διά τούς έν τῇ Τουρκίᾳ ἐτη-
σία . . . . . φράγ. 15.
Διά τούς έν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

Ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν . . . . . καθ' ἡ παραβα-
τικὰς αὐτοῦς ἢ γενομένης ἐπιχειρῆ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῦσθαι.
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διά πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. . . . . δρ. 4.
Διά τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν
στίχον . . . . . Λεπ. 20.
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμέναι καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναί τινος
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διά πᾶσαν διατριβὴν τὸν στί-
χον . . . . . λεπτ. 40.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει σύλλογος « τῶν Με-
σαιωνικῶν σπουδῶν », περὶ οὗ ἐν ἐκτάσει
ἐγράψαμεν πρό τινας, δημοσιεύσαντες καὶ ἐγκύ-
κλιον περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν
ἐργασιῶν αὐτοῦ διαλαμβάνουσας, ὠνόμασεν ἡμᾶς
ἀνταποκριτὴν αὐτοῦ ἐν Σύρῳ, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ
νὰ συντελέσωμεν ὑπὲρ τούτου εἴτε συγγράμματα,
εἴτε χρηματικὰς εἰσφοράς συλλέγοντες δι' αὐτόν.
Ὅθεν παρακαλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ συντε-
λέσωσιν ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου συλλόγου νὰ ἀποτα-
θῶσι πρὸς ἡμᾶς.

Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία.

[Συνέχεια ὅρα προηγούμενον φύλλον.]

Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ ἐκ τοῦ συνεταιρισμοῦ προκύπτου-
σα ὠφέλεια τῇ Ἑλληνικῇ ναυτιλίᾳ οὐ μόνον διὰ
λόγων ἀλλὰ καὶ διὰ πραγμάτων ἀπεδείχθη λυσι-
τελής πρὸς τὸν διὰ τῆς παρούσης πραγματείας ἐ-
κτελεσθέντα σκοπὸν, καὶ τῆς δημοφιλῆς καὶ
διὰ μόνης τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς δημοφιλῆς
ἀπάντων τῶν ναυτιλομένων συμπράξεως, ἃς σπεύ-
σωσιν ἤδη πάντες οἱ εὐποροὶ τῶν κυρίων ἐμπορο-
πλοιάρχων, οἱ κατοικοῦντες τὰς ναυτικὰς πόλεις
καὶ νήσους τῆς Ἑλλάδος, νὰ συγκροτήσωσιν ἑκα-
στός ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσι ναυτικούς συλλόγους,
νὰ συζητήσωσι κατ' ἰδίαν καὶ μετὰ πάσης ἡρεμίας
καὶ ν' ἀνεύρωσι τὸν τρόπον δι' οὗ βαθμὴν θὰ
προβῶσιν εἰς σύστασιν ναυτικῶν συνεταιρισμῶν.

Ἐπεὶ ἐπιχειρήσωσι τὴν ἐκδοσιν περιοδικοῦ φυλλαδίου
ἢ ἐφημερίδος, δι' ἣν νὰ καθιστῶσι κοινωνοὺς τῶν σκέ-
ψεων καὶ ἐνεργειῶν αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς ἄλλους
ναυτικούς, καὶ τότε ἀπὸ κοινοῦ ἅπαντες ἃς ἀποφα-
σίσωσιν ἐὰν συμφέρῃ κατὰ μόνους ἑκαστοὶ ἐν ἑκά-
στῳ τόπῳ νὰ συνεταιρισθῶσιν, ἢ ἂν δύνανται ὅλοι
δομοῦ νὰ συστήσωσι μίαν Πανελλήνιον ἐταιρίαν, ὁ-
ρίζοντες τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις καὶ διὰ κατα-
στατικοῦ καταλλήλου κανονίζοντες τὰς ἐργασίας
αὐτῶν, τὰ συμφέροντά των καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν
θὰ διευθύνωσι τὰς πράξεις των πρὸς ἑνα τελικὸν
σκοπὸν. Ἐς συλλογισθῶσιν, ὅτι δι' ἐν πλοῖον με-
γάλης χωρητικότητος (40 χιλ. κοιλῶν) ἀπαιτεῖται
δαπάνη 200 χιλιάδων δραχμῶν. Ἐὰν λοιπὸν με-
θεξῶσι τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ διακόσια ἄτομα, χί-
λιάς ἑκαστον θὰ καταθέσῃ διὰ τὸ πλοῖον τοῦτο
δραχμάς, καὶ ὅτι ὅσον ὀλεθρία καὶ ἂν ἀποβῇ ἡ τύ-
χη αὐτοῦ, δὲν ἔχουσι νὰ ζημιωθῶσι παρὰ ἀνεπαί-
σθητον ἐξ αὐτοῦ ποσόν· ἐν ᾧ, τούναντίον, ἐὰν τὸ
πλοῖον τοῦτο κατασκευασθῇ παρ' ἑνὸς μόνου, οὗτος
ἄμα τοῦτο καταστραφῇ συγκαταστρέφεται μετ' αὐ-
τοῦ, δυστύχημα εἰς ὃ ἀναριθμητοὶ ἄχρι τοῦδε καὶ
εὐκατάστατοι ναυτικοὶ ἅπασι ἢ δις περιπεσόντες, ἀ-
πέμειναν πένητες καὶ ἄστεγοι. Καὶ μυρία ὅσα δύ-
ναται τις, ἐὰν ἀντιπαραθέσῃ τὰ ἐκ τοῦ συνεταιρι-
σμοῦ ἀγαθὰ πρὸς τὰ ἐκ τῆς αὐτενεργείας προερ-
χόμενα κακὰ, νὰ ἀναφέρῃ παραδείγματα, καὶ ταῦτα
ἐκ τῶν καθ' ἑκάστην συμβαινόντων τοῖς ναυτικοῖς
δυστυχημάτων, ὅπως πείσῃ καὶ τὸν ἄγαν ἰσχυρο-
γνώμονα, ὅτι παρήλθεν ὁ αἰὼν καθ' ὃν εἰς καὶ μέ-

νος διοικῶν τὰ ἑαυτοῦ, ἠδύνατο νὰ πολλαπλασιάσῃ
καὶ προαγάγῃ ταῦτα ἀκινδύνως καὶ μετὰ τῆς αὐ-
τῆς εὐκολίας, μεθ' ὅσης πολλοὶ κοινὸν ἔχοντες
συμφέρον καὶ κοινὴν καταβάλλοντες πρὸς τοῦτο
προσπάθειαν. Ἄλλως τε δὲ ἀφοῦ ἡ ἰδέα τοῦ συνε-
ταιρισμοῦ θεωρεῖται ἀναγκαῖα διὰ πᾶσαν χερσαίαν
ἐπιχείρησιν, καὶ ἀφοῦ τόσῳ ἀκαταμάχητος φαίνε-
ται ἡ ἐκ ταύτης δύναμις, ὥστε οἱ παρ' ἡμῖν οὐ μόνον
προβαίνουσιν εἰς τοιαῦτα ἔργα, ὧν ἡ διεύθυνσις
καὶ ἐπιστάσις ἀνάγκη νὰ γίνηται ἐπὶ πολὺν χρόνον
παρὰ ξένων, καὶ τούτων δαπάνας καὶ μισθοὺς ὑπε-
ρόχους ἀπαιτούντων, ἀλλὰ καὶ βλέποντες ὅτι τὰ
συμφέροντα αὐτῶν καταπολεμοῦνται μετὰ πολλῆς
πεισμονῆς παρὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὁμοειδῶν ἐργοστα-
σίων, οὔτε ἀποδεικνύουσιν οὔτε διστάζουσιν νὰ προχω-
ρήσωσιν, ἀλλὰ ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν προθέμενοι,
πῶς δηλ. νὰ κατισχύσωσι τῆς ἐξωτερικῆς ἀντιδρά-
σεως, εὐχαριστοῦνται ἂν καὶ μετὰ πολλὰς δεκα-
ετηρίδας δὲν ὠφελῇθωσιν, ἀρκεῖ ἡ ἐπιχειρήσις των
νὰ μὴ ματαιωθῇ ἄχρις ἂν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν
καὶ ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ἑλλήνων πλοιοῦν καὶ ἑλλήνων
οὐσι προθυμίαν, διὰ τὴν οἱ ναυτικοὶ νὰ ἀποδεικνύουσιν;
Τοιοῦτόν τι ὅμως, ἥτοι ἀποτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεως,
δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ ὁ Ἕλλην ναυτικός, διότι οὗτος
οὐ μόνον εὐθηνότερα θὰ κατασκευάσῃ τὸ πλοῖόν
του, οὐ μόνον αὐτάρκης καὶ οἰκονόμος εἶναι, ὅταν
βλέπῃ τὰς περιστάσεις δυσχερεῖς καὶ κρίσιμους,
ἀλλ' ἔχει τὸ μέγιστον τῶν πλεονεκτημάτων, νὰ
ῥῆται καρτερικός, ἐπιχειρηματικός, τολμηρὸς θα-
λασσοπόρος, καὶ ταχύς εἰς τὰς κινήσεις καὶ ἐνερ-
γείας του, οὐδέποτε ἔχων ἀνάγκη πτωρῶς, καὶ
ταῦτα πρακτικὸς μᾶλλον ἢ ἐπιστήμων τὰ ναυτικά,
οὐδ' ἄλλης πολυτελοῦς διαίτης καὶ τρυφῆς, ἅτινα
εἶναι τὰ κάλλιστα τοῦ πλουτολογεῖν προσόντα
καὶ τὰ μόνον δυνάμενα νὰ καταστήσωσιν αὐτὸν ὑ-
λικῶς πολὺ ὑπέρτερον τῶν ὁμοτέχων τῶν ἄλλων
Ἑθνῶν. Ἐὰν δὲ καὶ ἡ Κυβέρνησις, καθ' οὗς πολ-
λαχοῦ ἐμνήσθημεν τρόπους, ἔλθῃ εἰς ἐπικουρίαν αὐ-
τοῦ (καὶ δὲν δύναται ἢ νὰ ἔλθῃ ὅταν ἴδῃ τὴν ναυ-
τικὴν τάξιν συγκεντρωμένην καὶ διὰ παντός τρό-
που νομίμου τὰ ἑαυτῆς δικαιώματα ἐπιζητοῦσαν),
τότε τίς ἀμφιβάλλει ὅτι τὰ πάντα κατωρθώσαν
καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία ἐνῆλθεν εἰς τὴν πρέπου-
σαν αὐτῇ Ἑθνικὴν περιωπὴν;

Δ'.

Ὡς τετάρτην ἀναπόφευκτον ἀνάγκη πρὸς τὴν
πρόδοσιν τῆς Ἑλλήν. ναυτιλίας ὑπεδείξαμεν προ-
σέτι τὴν σύστασιν Ναυτικῆς Τραπεζῆς. Περὶ τοῦ ἀν-
τικειμένου τούτου πρὸ δώδεκα περίπου ἐτῶν πολλή
κατεβλήθη προσπάθεια, καθόσον τὸ Δημόσιον, ἀπὸ
τῆς μεταπολιτεύσεως καὶ ἐντεύθεν, εἰς πολλὰς καὶ
ποικίλας ὑπεῖχον ἀξιώσεις καὶ ἱκανὰς ἐλλόγους καὶ
ἀλόγους κάποτε δὲ καὶ παραδόξους ἀξιώσεις καὶ
ἀνάγκας σπεῦδον νὰ θεραπεύσῃ, οὐ μόνον με δά-
νεια πολλῶν ἑκατομμυρίων ἐπροσπάθησε τὰς ἀνάγκας
ταύτας νὰ οἰκονομήσῃ, προσενεγκὼν ὡς ὑποθή-
κην καὶ τελωνεῖα καὶ ὅτι ἄλλο ἀπῆρτησεν ὁ δανεί-
σας, ἀλλὰ καὶ χεῖρα βέβηλον ἐπέθετο ἐπὶ τῶν κλη-
ροδοτημάτων καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ταμείων τῶν συν-

τάξεων, ἐξ ὧν τὸ πλουσιώτερον καὶ τὸ ἀπονητὶ καὶ
ἀσιγήτως δυνάμενον νὰ καταβροχθισθῇ διὰ τὴν σι-
ωπὴν τῶν δικαιοῦχων ἦτο τὸ τῶν ναυτικῶν. Ἀ-
ληθῶς τὸ ταμεῖον τοῦτο ἐμελλεν ἴσως μέχρι τοῦ-
δε νὰ χρησιμεύῃ ὡς μέσον πορισμοῦ ταῖς Κυβερ-
νήσεσιν ἐκείναις, αἵτινες ἀφοῦ ἐξαντλήσωσι πᾶσαν
ἠθικὴν δύναμιν καὶ ἀφοῦ διανείμωσι πᾶσας τὰς δη-
μοσίας θέσεις ὡς ἄθλα τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἀθλοῦσιν,
καὶ οὕτως ἀδυνατοῦσαι νὰ κορέσωσι τὴν ἀπληστί-
αν αὐτῶν, ἔχουσιν ἀνάγκη καὶ ἄλλων χρημάτων
δι' ὧν νὰ ἐμπλήσωσι τὸν στόμαχον τῶν ἀπλήστων
τούτων ἀπαιτητῶν. Ἄλλ' ἡ διευθύνουσα αὐτὸ ἐπι-
τροπὴ κατάρθωσε τότε νὰ ἀποσπάσῃ αὐτὸ ἀπὸ
τῶν ὀνύχων τῶν Κυβερνώντων καὶ νὰ τὸ ἐπανα-
φέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἰδίου προορισμοῦ, πρῶτα μὲν
τὴν ἱδρυσιν ναυτικῆς τραπέζης διὰ τῶν χρημάτων
τούτων ὡς εὐλογον ἀφορμὴν εὐροῦσα, ἐπειτα δὲ
τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρις Ἀθηνῶν
σιδηροδρόμου, ἔργον πλουτοφόρον καὶ ἀπερὶ κένου, τοῦ
ἀρδύκου πρὸς τὴν ἀναγκαίαν ἐκτέλεσιν, καὶ ἔπειτα
κατὰ τὴν κατασκευὴν ναυτικῆς δεξαμενῆς, περὶ
ἧς πολὺς μὲν ἐγένετο θροῦς καὶ πάταγος, οὐδὲν
δὲ κατόπιν ἐπετελέσθη, διὰ τὸν φθόνον ἴσως καὶ
τὴν ἐν ἡμῖν ἀντιζηλίαν, ἴσως δὲ διότι ἐπιφυλάσ-
σεται ἡ μοῖρα καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἐτέροις τισὶ τῶν
εἰδότην κερδαίνειν ἢ τῶν ἀντὶ βαρέων διδάκτρων
μελλόντων νὰ διδάξωσιν ἡμᾶς τίνι τρόπῳ καὶ ἡ
ναυτικὴ δεξαμενὴ κατασκευάζεται. Ἄλλ' ἔστω, εἴ-
τε ὡς πρόφασιν εἴτε ὡς πρόθεσιν γνησίαν τὰ ἔργα
ταῦτα προέθετο ἢ τότε τὸ χρέμα τοῦ ναυτικοῦ ἀπομα-
χικοῦ ταμείου διοικοῦσα ἐπιτροπὴ, εἶναι ἀξέπαινος,
διότι διὰ τοῦ εὐσχήμου τούτου μέσου ἀπέλαβε καὶ
ἐξησφάλισεν αὐτῇ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου,
τὰ ἀποθέματα ταῦτα τῶν θαλασσοπόρων καὶ θα-
λασσομάχων Ἑλλήνων. Τί ὅμως γίνονται ταῦτα
τῷ χρόνῳ ταμιευόμενα, ἀφοῦ ὁ νόμος περὶ παρο-
χῆς τῶν ἐκ τοῦ ταμείου τούτου ἀξιουμένων συν-
τάξεως εἶναι σχεδὸν δρακόντειος καὶ τοιοῦτος, ὥ-
στε διὰ νὰ λάβῃ τις τοιαύτην σύνταξιν, ἢ ἡ σύζυ-
γος καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, εἶναι ἀνάγκη ἢ ἐκούσιως
νὰ καταπέσῃ ἐκ τοῦ ἱατοῦ καὶ συντρίψῃ ἑαυτὸν καὶ
οὕτως, ἀνίκανος καταστάς, νὰ λάβῃ ἐξ αὐτοῦ σύν-
ταξιν, ἢ αὐτοχειρισθεὶς διὰ τρόπου τοιούτου νὰ
γείνῃ παραίτιος συντάξεως τῇ χήρᾳ καὶ τοῖς ὀρ-
φανοῖς αὐτοῦ; Βεβαίως τὰ χρήματα ταῦτα οὕτως
αὐστηρῶς ταμιευόμενα, καὶ μὴ διδόμενα εἰς συν-
τάξεις τῶν ναυτικῶν ἐκείνων, ὅσοι ἔσχον τὴν δυ-
στυχίαν ν' ἀποθάνωσιν ἐκ φυσικοῦ καὶ οὐχὶ βιαίου
θανάτου, ἀδιάφορον ἂν οὗτος προῆλθεν ἐκ περι-
πνευμονίας, εἰς ἣν ὁ ἀποθάνων περιέπετεν εἴτε πα-
λαίων πρὸς κύματα εἴτε ἀντιστάμενος πρὸς χειμῶ-
νας, βροχάς, παγετοὺς καὶ χιόνους, μὴδὲ εἰς τοὺς
γονεῖς, ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς τῶν καθ' ἑκάτερον τὸν
τρόπον ἀποθνησκόντων, μέλλουσι νὰ κατασταθῶσι
τοιαῦτα, ὥστε νὰ μὴ δύναται τις νὰ εἴπῃ περὶ αὐτῶν
ἄλλο, ἢ ὅτι θὰ λάβωσιν ἄλλην τύχην παρ' ἐκείνην ἣν
ἡ περιουσία φιλαργύρου τινὸς πατρὸς, ὅστις πρὸς τοὺς
πεινῶντας καὶ ὑπὸ τῆς γυμνότητος κατατρυχομένους
παῖδάς του, δεικνύων τὰ πλήρη χρυσοῦ ταμεία του

ΔΟΓΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν δημοσίων
ἐξετάσεων τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου
τῇ 30 Ἰουνίου 1874,

ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΙΑ.

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.]

ἔλεγε μὴ λυπεῖσθε διότι πεινάτε, τέκνα μου, καὶ στε-
ρεῖσθε τῶν πάντων, ἐγὼ ἐφρόνισα καὶ φροντίσω νὰ συ-
ναθροίσω δι' ὑμᾶς αὐτὰ τὰ χρήματα. Οὕτω δὲ ἐπιτεί-
νων τὴν πείναν καὶ τὰς ταλαιπωρίας αὐτῶν, εἰ
καὶ ἐβλέπεν ὅτι ταῦτα ὑπὸ τῶν στερήσεων βασι-
νιζόμενα ἀπέθνησκον τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, πάλιν
δὲν συνεκινεῖτο μὴδ' ἐπέθετο νὰ δαπανήσῃ καὶ πρὸς
σωτηρίαν αὐτῶν, ἕως οὗ, πάντων ἀποθανόντων,
ἔμεινε πάλιν αὐτὸς κληρονόμος τοῦ περιποθήτου
χρυσοῦ, καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ οἱ θησαυροὶ
τοῦ οὗτοι ἐχρησίμευσαν ὡς μέσον τρυφῆς εἰς ἄλ-
λοτριὰς χεῖρας ἐμπειρόντες καὶ κακὴν κακῶς κατα-
στυθέντες. Ἔστω, λέγουσιν οἱ ναυτιλλόμενοι,
ὁ νόμος αὐστηρὸς ὅπως ἔχει, καὶ ἂς ταμιεύονται
οἱ πόροι τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ὅπως τα-
μιεύονται. Ἀλλὰ διὰ τί νὰ μὴ χρησιμεύωσι τὰ
χρήματα ταῦτα, ἐξασφαλιζόμενα πάντοτε καλῶς,
εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ναυτιλίας καὶ τῆς ναυπηγίας;
Δὲν θέλομεν νὰ διατεθῶσι ταῦτα ἀδήλως καὶ νὰ
διακινδυνεύσωσιν, ἐπιθυμοῦμεν ὅμως νὰ χρησιμο-
ποιηθῶσι, καὶ ἀντὶ τοῦ τόκου ὃν τέσσαρα ἢ πέντε
ἐκατομμύρια δραχμῶν ἤδη ἀποφέρουσι, τοκίζόμε-
να πρὸς 5 ταῖς 0/0, νὰ ἀποφέρωσι διπλάσιον ἢ
τοῦλάχιστον πολὺ ἀνώτερον τῶν 5 ταῖς 0/0, τοῦθ'
ὅπερ δύναται καὶ ἡμᾶς τοὺς ναυτιλλομένους νὰ ἀ-
παλλάξῃ τῆς τοκογλυφίας, καὶ τοῦ ταμείου τὰς
προσόδους ν' αὐξήσῃ, καὶ τὴν Ἑλλ. ναυτιλίαν νὰ
ἐνισχύσῃ καὶ ζωογονήσῃ.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔχουσι μέγα δι-
καιον· διότι ἐὰν τὰ χρήματα τοῦ ναυτικοῦ ἀπομα-
χικοῦ ταμείου ἐμελλον νὰ διατρέξωσι κίνδυνόν τι-
να, οὐδεὶς ἠδύνατο τοιαύτην περὶ αὐτῶν νὰ ἔχῃ
ἀπαίτησιν. Ἀλλ' ἀφοῦ ἀσφαλίστικαί τράπεζαι προ-
θύμως ἀναδέχονται νὰ ἀσφαλίσωσι τὰ θαλασσο-
δάνεια ἀντὶ 4 ταῖς 0/0, τότε ὅποιον διατρέχει κίν-
δυνον τὸ χρήμα τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου,
διατιθέμενον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν; Ἰδοὺ
λοιπὸν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς συστάσεως Ναυτικῆς Τρα-
πέζης δὲν εἶναι οὔτε δύσκολον οὔτε κινδυνώδες, ἀρ-
κεῖ πρὸς τοῦτο νὰ δοθῇ ἡ κατάλληλος ὥθησις,
καὶ ἡ προσήκουσα συνδρομὴ ἐκ μέρους τῆς Κυβερ-
νήσεως καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Καὶ ἡ μὲν κυ-
βερνήτης πρὸς τοῦτοις νὰ καταθέσῃ διπλάσια ἢ ὅσα
ἡ Κυβέρνησις κεφάλαια, τὰ αὐτὰ δὲ μετὰ τὴν Ἑθν.
Τράπεζαν κεφάλαια νὰ καταθέσῃ τὸ ναυτικὸν ἀπο-
μαχικὸν ταμεῖον. Οὕτω δὲ τῶν πέντε ἑκτῶν συμ-
πληρουμένων, τὸ ὑπόλοιπον ἕκτον νὰ λάβωσιν ἰ-
διῶται, ὧν πολλοὶ θέλουσι καταθέσῃ κεφάλαια, προ-
κειμένου νὰ ἀπολαμβάνωσι τόκον 7 ἢ 8 ταῖς 0/0 ἐξ
αὐτῶν. Δύναται λοιπὸν πρὸς τὸ παρὸν νὰ συσταθῇ
μικρὰ Ναυτικὴ Τράπεζα, ἥτις διὰ κεφαλαίων δώδε-
κα ἐκατομμυρίων δραχμῶν ν' ἀποσείσῃ τὴν ἐπὶ
τὸν τράχηλον τῶν ναυτιλλομένων καὶ τῶν εἰς τὴν
ναυπηγίαν συντελούντων ἐπικαθημένην τοκογλυ-
φίαν, ἥτις, ὅπως προηγουμένως ἐν τῇ παρούσῃ
πραγματείᾳ ἐμνημονεύσαμεν, 30 καὶ 40 ταῖς 0/0
δανείζουσα τοῖς ναυτικοῖς, πάλιν ἀξιοῖ νὰ τῇ ὀφεί-
λωσι χάριν οἱ δανεισθέντες διὰ τὴν εὐκολίαν ἣ τὴν
εὐεργεσίαν ἣν προσέφερον αὐτοῖς, ἂν δύναται νὰ
ὀνομασθῇ εὐκολία καὶ εὐεργεσία ἢ τοιαύτη χρημα-
τολογία καὶ οὐχὶ προφανὴς ληστεία.

Ὅτι δὲ καὶ ἡ Κυβέρνησις, καὶ ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα
καὶ τὸ Ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον ἔχουσι κα-
θῆκον νὰ θεραπεύσωσι τὴν τοιαύτην ἀνάγκην τῆς
ναυτιλίας, καὶ νὰ συνδράμωσιν αὐτὴν διὰ συστάσε-
ως Ναυτικῆς Τραπεζῆς, περὶ τούτου νῦν ὁ λόγος,
καθὼς δὲν ἐπιθυμοῦμεν οὐδὲν νὰ ἐκθέσωμεν ἀσα-
φῶς καὶ βεβιασμένως, χωρὶς νὰ πηγάζῃ ἐκ τῆς ἐκ-
θέσεως ἡμῶν τὸ ἀναγκαῖον, τὸ συμφέρον, καὶ τὸ δι-
καιοῦν, τὰ τρία ἀπαραίτητα στοιχεῖα, ἐφ' ὧν δέον νὰ
ἐδράζῃται πᾶσα ἐπιχείρησις δημοσία ἢ ἰδιωτική,
σκοπὸν ἔχουσα καὶ τῇ Πατρίδι, καὶ τοῖς ἰδρυταῖς,
καὶ τοῖς ἰδιώταις νὰ παράσῃ ἀνάλογον ὠφέλειαν,
ὅταν σκοπίμως καὶ μετὰ προνοίας καὶ περινοίας
προπαρασκευάζεται καὶ διαμορφοῦται καὶ, συστημα-
τοποιουμένη, χωρεῖ πρὸς ὃν προορίζεται σκοπόν.

(Ἀκολουθεῖ.)

Ἰδοὺ λοιπὸν πόσον τό τε σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀν-
θρώπου διὰ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν αὐτῶν κινήσεων, ἐνερ-
γημάτων καὶ παθημάτων συνεθίζεται εἰς τὸ εὐκόλως καὶ ἁ-
κριδῶς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο ποιεῖν ἢ πάσχειν. Ὡστε αὕτη ἡ διὰ
τῆς ἐπαναλήψεως πάντων ἡμῶν τῶν σωματικῶν ὀργάνων καὶ
τῶν ψυχικῶν δυνάμεων συνήθεια, αὕτη ἡ ἐπικτήτως ἡμῶν
μεταβολή, δι' ἧς ταχέως καὶ ἀπόνως καὶ οἷον ἀσυνειδήτως
ἐκτελούμεν ὅ,τι κατ' ἀρχὰς λίαν βραδέως καὶ ἐπιπόνως καὶ
μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἐπράσσομεν, εἶναι ἡ καλούμενη ἔξις.
Περὶ ἔξεων δὲ καὶ Ἀριστοτέλης λέγει. α' Ἐν δὲ λόγῳ ἐκ
τῶν ὁμοίων ἐνεργειῶν αἱ ἔξεις γίνονται. Προτρέπων
δὲ εἰς κτήσιν τῶν ἡθικῶν ἔξεων ἐπιφέρει ἀμέσως. Διδόει
τὰς ἐνεργείας ποῦς ἀποδιδόναι κατὰ γὰρ τὰς τούτων
διαφορὰς ἀκολουθοῦσιν αἱ ἔξεις. Οὐ μικρὸν οὖν διαφέρει
τὸ ὅπως ἢ ὅπως εὐθὺς ἐκ νέων ἐθίζεσθαι, ἀλλὰ πάμπο-
λυ, μᾶλλον δὲ τὸ πᾶν. Ὁ δὲ Πλούταρχος ὁρίζει τὴν
ἔξιν, ὅτι εἶναι αἰσχυρὴ καὶ κατασκευὴ τῆς περὶ τὸ ἄλλογον
δυνάμεως, ἐξ ἑθους ἐγγιγνομένη. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἔξις, ἀπαξ
ἐν ἡμῖν γενομένη, δυσκόλως ἀποβάλλεται, εὐλόγως δευτέρα
φύσις ἤκουσεν. Εἴτε δὲ διὰ τῆς τῶν ἐννοιῶν συνεφεκτικῆς,
εἴτε ὅπως ἄλλως ἡ ἔξις ἐν ἡμῖν συμβαίνει, βέβαιον εἶναι, ὅτι
οὐδὲν ἐξ ὧν καθ' ἑξὶν πράσσομεν εἶναι αὐτόματον οὐδ' ἐν-
στικτον, ἀλλὰ πάρεστιν αὐτῷ πάντοτε ἡ βούλησις· μόνη δὲ
διαφορὰ εἶναι, ὅτι ἢ μὲν βούλησις, ἀφ' οὗ εἰς τὰ σωμα-
τικὰ ὄργανα ἢ εἰς τὰς ψυχικὰς δυνάμεις δώσω τὴν πρώτην
κίνησιν, τοῦ λοιποῦ δὲν δοκιμάζει τὰς κατ' ἀρχὰς δυσκολίας
καὶ τοὺς κόπους, ἀλλ' ἡ ἔξις ἀφ' ἑαυτῆς πρὸς τὸ οἰκτεῖον τέ-
λος εὐκόλως καὶ ἀνεμποδίστως ἐν πᾶσιν οἷς πράσσομεν εὐ-
κολίαν καὶ ἐτοιμότητα, ἐμύλλομεν δὲ, ὅσα κατ' ἀρχὰς ἐδο-
κίμασμεν περὶ τὴν ἐργον δυσκολίας καὶ κόπους, ἐν πάσῃ τοῦ
αὐτοῦ ἔργου ἐπαναλήψει νὰ δοκιμάζωμεν, τίς ποτε ἤθελεν
ἐπιμείνῃ, ὅπως εἰς πέρας ἀγάγῃ λόγου ἄξιον ἐπιχείρημα;
Τίς δὲ ποτε ἤθελεν ὑπάρεξ ἡμῖν δεξιότης, ἡ ἐμπειρία, ἡ τέ-
χνη, ἡ ἐπιστήμη, ἡ προφορικὸς λόγος, ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ ἀγω-
γή, ἡ ἀρετὴ, ἡ πολιτισμός, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν μετὰ πολ-
υκλήματα καὶ παραδιδόμενος, καὶ δὲν ἤθελε μᾶλλον εὐρί-
σκεται καὶ ἀνασκαφῆναι;

Ἡδὲ πρὸς τί ὁ μακρὸς οὗτος λόγος περὶ πράξεων ἐνστί-
κτων καὶ πράξεων ἐκαστικῶν καὶ ἐλευθέρων κατὰ συνήθειαν
καὶ ἔξιν πράσσομενων; Διότι λογικοὺς καὶ ἐλευθέρους ἡμᾶς
ὁ δημιουργὸς κατασκευάσας ἠθέλησεν ἡμεῖς αὐτοὶ ἀφ' ἑαυ-
τῶν, οὐχὶ δὲ ἠναγκασμένοι τὸν προορισμὸν ἡμῶν νὰ πλη-
ρώσωμεν· ἐπειδὴ, κατὰ Βασίλειον τὸν μέγαν αὐτῷ οὐ τὸ
ἠναγκασμένον γίγνεται, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀρετῆς κατορθοῦμε-
νον· πληροῦμεν δὲ τὸν προορισμὸν, ἐκούσιως αἰεὶ δίκαια,
ἀγαθὰ καὶ ὅσα πράσσομεν, τούτεστι καθ' ἑξὶν πᾶσαν ἀρε-
τὴν ἀσκούντες. Δῆλον δὲ, ὅτι ἀρετὴ εἶναι ἡ καθ' ἑξὶν προ-
γενομένη τῇ ψυχῇ ἡμῶν δύναμις τοῦ ὅσον οἷον τε κατὰ ὁρ-
θὴν σκέψιν καὶ ἐλευθερίαν ἐκλογὴν συμφώνως τῷ ἐν ἡμῖν νό-
μῳ καὶ τῷ καθήκοντι πράσσειν ἢ, συντομώτερον εἰπεῖν, εἶ-
ναι ἡ ἔξις τοῦ ἐκλέγειν καὶ πράσσειν τὸ ἀγαθόν· ἥτις, κατὰ
τὸν δαιμόνιον Πλάτωνα, αὐτὴ καλεῖται ἀρετὴ καὶ ἀλ-
λως καὶ εὐδαιμονία ψυχῆς· κακία δὲ νόσος καὶ αἰσχυρὴ καὶ
ἀσθένεια. Κατὰ δὲ Ἀριστοτέλην, ἡ τοῦ ἀνθρώπου
ἀρετὴ εἶναι ἡ ἔξις, ἀφ' ἧς ἀγαθὸς ἄνθρωπος γίγνεται,
καὶ ἀφ' ἧς εὖ τὸ ἑαυτοῦ ἔργον ἀποδώσει. Ἀλλὰ τίς ὁ
μὴ παρατηρῶν, ὅτι παρ' ἡμῖν δυστυχῶς πολὺ σπάνια καταν-
τῶσιν αἱ περὶ τὰς πράξεις τῆς ἀρετῆς ἔξεις καὶ τοῦ προορι-
μοῦ ἐκτὸς βαίνομεν; Διότι, εἰ καὶ ζῶμεν ἐν πολλῷ κρείσσονι
τῶν πατέρων ἡμῶν ἐποχῇ καὶ πολλὰς εἰς πᾶσαν προόδον ἀ-
φορμὰς ἔχομεν, δυστυχῶς ὅμως, μετὰ λύπης τοῦτο ἐκστομί-
ζω, μόνον ὑλικὴν τινα καὶ διανοητικὴν πρόδον νὰ ἐπιδειξώ-
μεν· δυνάμεθα, ἡθικὴν δὲ ἥτινα ἢ οὐδεμίαν. Ἐντεῦθεν τὰ
ὅσα παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ὁμογενέσιν ὁρῶμεν ἴδια καὶ κοινὰ
κακά, προφανῆ ἀποτελέσματα ἀδίκων καὶ φαύλων καὶ ἀνο-
σιῶν ἔξεων περὶ τε τὰ ἡμέτερα φρονήματα καὶ συναίσθημα-
τα καὶ περὶ τὰς πράξεις· ἐντεῦθεν ἡ καταβολή, ὅσην παντα-
χόθεν ἀκούομεν, κατὰ τῶν παρ' ἡμῖν ἡθῶν καὶ χαρακτήρων.
Ἡ πόθεν ἄλλοθεν ταῦτα, ἢ ἐκ τοῦ ὅτι λεληθότως καθ' ἑξὶν
ὑπόψυχον μὲν ἢ κατέστη παρ' ἡμῖν τὸ θρησκευτικὸν συν-
αίσθημα, ὑπόψυχον δὲ καὶ τὸ ἡθικόν, συχνὴ δὲ ἡ περὶ τὰ
ἢ τῶν ἀπλῶν ἡμῶν φρονημάτων καὶ ἡθῶν καταφρόνησις, καὶ
ἡ πάντας χειμάρρου δίκην παρασύρουσα τῶν ξενικῶν ἀπομίμη-
σις, καὶ ὑπουλάτης, καὶ ψεύδος, καὶ ἀπάτη, καὶ φθόνος καὶ
κακοποιοῦς διάθεσις; Τίς δὲν βλέπει συχνὴν τὴν πρὸς ἀργίαν
καὶ τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν τάσιν, ὅταν ἀπορία καὶ ἀμνη-
στία καὶ κακοθυμία καὶ πᾶν κακὸν τοῦ μᾶλλον ἰδιότητος, πᾶν

τελὲς δὲ ὑπὲρ τῶν ἄλλων καὶ ὑπὲρ τοῦ κοινῶς ἀδιαφορία;
Τίς δὲ ἄλλη ἢ πηγὴ καὶ τῆς παρὰ τοῖς πλείστοις ἐξ ἡμῶν
ἐλλείψεως τῆς ὁμονοίας, αἷς ἄνευ, ὡς ἔλεγε Σωκράτης,
οὐδ' ἂν πόλις εὖ πολιτευθεῖη, οὐδ' οἶκος καλῶς οἰκηθεῖη,
καὶ ἡ τῶν παντοίων κατ' ἀλλήλων ἀντιπράξεις, ἐξ ὧν πᾶν
ἴδιον καὶ κοινὸν ἀγαθὸν ματαιοῦται, πάντες δὲ κακῶς ἐκ-
τελεῖται καὶ κακοδαίμονοι ἀντὶ τὰ προαδεδωκεν καὶ νῦν
εὐδαίμονοι;

Ἐκ τούτων σπουδαῖοι παρ' ἡμῖν ἄνδρες, τὴν φύσιν τῆς
νοσηρᾶς ταύτης ἡμῶν καταστάσεως ἐξετάσαντες, ὡς μόνον
φάρμακον αὐτῆς εὖρον καὶ συνιστῶσι τὴν ἡθικὴν τοῦ ἔθνους
ἀνόρθωσιν· ἐξ ἧς ἡ ἀληθὴς ἡμῶν πρόοδος προσδοκᾶται, καὶ
ἧς ἄνευ οὐ μόνον ἡ τῶν ὑλικῶν μέσων εὐπορία ὀλίγον ἡμᾶς
ὠφελεῖ, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ παιδεία ἐπιβλαβὴς πολλὰς καὶ
πανουργίας ὄργανον καταντᾷ. Ἀν λοιπὸν σπουδαῖος περὶ
τῶν τέκνων ἡμῶν φροντίζωμεν, ἀπὸ τῆς θρησκευτικῆς καὶ
ἡθικῆς αὐτῶν μορφώσεως πρέπει ν' ἀρχώμεθα καὶ ὡς ἀρετη-
ρίαν πάσης προόδου τὴν χρηστὴν αὐτῶν ἀγωγὴν πρέπει νὰ
θεωρῶμεν. Διότι, καθὼς τῆς οἰκίας στερεὰ καταβάλλομεν τὰ
θεμέλια, οὕτω καὶ τὸν βίον τῶν τέκνων ἡμῶν ἐπὶ ἀσφαλὺς
πρέπει νὰ ἰδρύωμεν βάσεως. Ἐντεῦθεν καὶ ὁ λόγος μου περὶ
τὴν πρόσκτησιν μὲν τῶν ἔξεων, αἵτινες τὰς δικαίας καὶ ἀ-
γαθὰς καὶ ὁσίας πράξεις διευκολύνουσι, τὴν ἀποβολὴν δ' ἐκεί-
νων, αἵτινες εἰς κακίας καὶ ἐλαττώματα ἐκτραχηλίζουσιν. Εἰ
δὲ γέροντες ἢ ἡμεῖς δυσκόλως παλαιὰς ἔξεις ἀποβάλλομεν,
τοῦλάχιστον εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν φροντίσωμεν πρῶτως ἀγα-
θὰς ἔξεις νὰ ἐμποιήσωμεν καὶ ἀληθοῦς προόδου ἀφορμὰς καὶ
κρείσσονος μέλλοντος στοιχεῖα αὐτοῖς νὰ παρασκευάσωμεν.
Τίς ὠφέλεια τοῖς παισὶν ἡμῶν πλοῦτον πολλὸν νὰ καταλίπω-
μεν, ἂν μὴ καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν προσηκόντω-
μεν, καὶ τὰς ἔξεις αὐτοῖς τῆς δικαιοσύνης, χρηστό-
τητος καὶ οἰότητος μὴ ἐμποιήσωμεν; Ὁ πλοῦτος δὲν θέλει
διδάξῃ αὐτοῦς, τί τὸ ἐν τῷ βίῳ πρακτέον καὶ φευκτέον, οὐδ'
ἐμποιήσῃ τὴν τοῦ πράσσειν τὰ δέοντα ἔξιν, ἀλλ' ἡ προσή-
κουσα παιδεία, περὶ ἧς ὡς θεοῦ ἔργου καὶ ὁ δαιμόνιος Πλά-
των εἶπεν· αὐτὸν γὰρ ἐστὶ περὶ ὅτου θεοτέρου ἂν ἀνθρώ-
πος βουλευσάιτο, ἢ περὶ παιδείας τῆς αὐτοῦ καὶ τῶν αὐ-
τοῦ οἰκείων. Ὡστε ἡ πρόνοια ὑπὲρ τῆς ἐγκαίρου ἐμποιή-
σεως τῶν περὶ τὰς καλὰς πράξεις ἔξεων εἶναι ἡ μεγίστη μὲν
ὑπὲρ τῶν παιδῶν ἡμῶν πρόνοια, μεγίστη δὲ ἅμα εἰς τὴν
κοινωνίαν ὑπηρεσία. Ὅσοι λοιπὸν ἀληθῶς τοὺς παιδας ἡμῶν
ἀγαπῶμεν, μηδὲ ὅπως ἐπαναπαυώμεθα εἰς μόνην τὴν ἀπὸ τῶν
ἐκπαιδευτηρίων εἰς τὴν βούλησιν καὶ τὸ ἦθος τῶν παιδῶν
ἐπενεργείαν, ἥτις ὡς ἐμμεσὸς εἰς πάντας δὲν τελεσφορεῖ, μη-
δὲ ἀρκώμεθα ἀπλῶς παραγγέλλοντες αὐτοῖς, ὅτι ὀφείλουσι
δίκαια ἔργα καὶ ἀγαθὰ καὶ ὅσα νὰ πράσσωσιν· ἀλλὰ πρὸς τῷ
μάλιστα ἐπ' αὐτοῖς ἰσχύοντι τοῦ βίου ἡμῶν παραδείγματι
καὶ εἰς τὸ πράσσειν τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτοῖς ἐνασκήσωμεν
καὶ ἐν τῇ ἐκπαίδευσι καὶ ἐν τῇ ἀγωγῇ αὐτῶν ἀσκήσωμεν
κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀλγίαν. Διότι αἱ ἡθικαὶ ἀρεταὶ εἶναι αἱ παρὰ
γοῦσαι καὶ ἐξασφαλίζουσαι πᾶσαν ἰδίαν καὶ κοινὴν πρόδον
καὶ ἅμα θεοφιλοτέρους καθιστῶσαι· αὗται δ' ἐξ ἑθους ἔξεις
ἀναπόσπαστοι ἡμῖν καθίστανται, ὡς ὅτε Ἀριστοτέλης εἶπε,
αὐτὸ γὰρ ἦθος ἀπὸ τοῦ ἑθους ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν· ἡθικὴ
γὰρ καλεῖται διὰ τὸ ἐθίζεσθαι καὶ ὁ Πλούταρχος, «καὶ
τὰς ἡθικὰς ἀρετὰς ἐθικὰς ἄν τις λέγῃ, οὐκ ἂν τι πλημ-
μελεῖν δοξείη». Οἱ πλείστοι δὲ τῶν ἐπ' ἀρετῇ εὐδοκίμη-
σάντων οὐ μᾶλλον ἐκ τύχης, οὐδ' ἐξ ἰδιαιότητος ἀγαθῆς φύ-
σεως, ἢ ἐκ μακρᾶς ἀσκήσεως καὶ συνήθειας τῶν ἔξεων αὐτῆς
ἐγκρατεῖς κατέστησαν, ὅ καὶ Δημοκρίτος μαρτυρεῖ, εἰπὼν·
«πλείονες ἐξ ἀσκήσεως ἀγαθοὶ γίνονται, ἢ ἀπὸ φύσεως». Ὁ
ὑπὸ ἀγαθῶς ἀνδρὸς εἰς τὴν ἀρετὴν ἐνασκούμενος τὰς ἔξεις
αὐτῆς προσκτάται, ὅπως τις ὑπὸ ἀγαθοῦ τεχνίτου τῶν ἔξε-
ων τῆς τέχνης ἐγκρατὴς καθίσταται. Ὅθεν καὶ ὁ Σταγειρί-
σαντες πρότερον, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν· ὁ
γὰρ δὲ μαθόντας ποιεῖν, ταῦτα ποιοῦντες μαθητὰς, οἷον
οἰκοδομοῦντες οἰκοδομοὶ γίνονται καὶ καθαρίζοντες
καθαριστὰ· οὕτω δὲ καὶ τὰ μὲν δίκαια πράττοντες, δέ-
κατοι γινόμεθα, τὰ δὲ σώφρονα σώφρονες, τὰ δὲ ἀνδρεία
ἀνδρεῖοι. (Ἀκολουθεῖ.)

ΔΕΛΤΙΟΝ

τῶν ἐν Σύρῳ Κακουργιοδικῶν.

Κατὰ τὴν δευτέραν δεκαπενθημερίαν ἐξεδικάσθησαν ἐνώ-
πιον τῶν ἐνταῦθα Κακουργιοδικῶν οἱ ἑξῆς ἐπὶ διαφοροῖς ἐγ-
κλήμασι κατηγορούμενοι.

Ὁ Γ. Ἀσημακόπουλος ἐκ Λαμίας, κατηγορούμενος ἐπὶ
ψευδορκίᾳ διὰ τὸ εὐτελὲς ποσὸν δρ. 40, καταδικάσθη εἰς
εἰρκτὴν πέντε ἐτῶν.

Ὁ Ἰωάν. Νικήτας ἐκ Χειμάρρας, ἀστυνομικὸς κλητὴρ ἐν
Ἀθήναις, κατηγορούμενος ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναφέσεως κατὰ τοῦ
Φ. Γεωργίου, καταδικάσθη εἰς ἐξάμηνον φυλάκισιν.

Οἱ Ν. Βούλγαρης καὶ Δ. Ματάκιος, ἐκ Σύρου, κατηγοροῦ-
μενοι ὅτι ἐκλείψαν πύκνον ἐκ τινος φορτηγικοῦ προσδεδεμέ-
νης ἐν τῷ ἐνταῦθα πλοίῳ τοῦ Ὁθωμανοῦ Χαμσάν Σελίμ,
ἀπὸ τῆς ἡλικίας πάσης ποινῆς.

Ὁ Ἰωάννης Μαῦρος, κατηγορούμενος ὅτι διαφύλαξε τὸ
χρηματοκιβώτιον τοῦ ἐνταῦθα ξενόδοχου Δ. Μάτση, ἔλαβεν
ὑπὲρ τὰς 500 δραχ. καταδικάσθη εἰς 6 1/2 ἐτῶν εἰρκτὴν.

Ὁ ἐπὶ πλαστογραφία κατηγορούμενος Β. Βάχλας, ἠθώθη.
Ὁ ἐπὶ ἰδιοποιήσει κατηγορούμενος Δ. Καλαμίδας, ὅτι ὦν
Ταμίας Θήρας, ἐνοσίφιστο 12,000 δραχμὰς τοῦ Δημοσίου,
ἠθώθη.

Οἱ Ἰωάν. Ντόσκας, Γ. Ντούσας, Κ. Ντούσας, Σ. Λάμ-
πρου, Γ. Πατσούκης ἡ Κολωβός καὶ Β. Χωραφάς, κατηγο-
ροῦμενοι ὅτι ὑπεξήρσαν ἐκ συστάσεως ἐκ τοῦ ἐνταῦθα βυρ-
σοδεψίου τοῦ Α. Μαρινάκη δέρματα ἀξίας 6,000 δραχμῶν
κατεδικάσθησαν, οἱ μὲν δύο πρῶτοι εἰς εἰρκτὴν 8 ἐτῶν,
οἱ τρεῖς ἕτεροι εἰς 6 ἐτῶν καὶ ὁ Β. Χωραφάς ἠθώθη.

Οἱ ἐπὶ ἀπαγωγῇ καὶ βιασμῷ κατηγορούμενοι Ν. Σκούρας,
Α. Β. Τσιμπούρης, Δ. Η. Σκούρας, Δ. Β. Σκούρας καὶ Γ. Κα-
τσακάνης, κατεδικάσθησαν, οἱ μὲν δύο πρῶτοι εἰς φυλάκισιν
4 ἐτῶν, οἱ δύο ἕτεροι 3 ἐτῶν καὶ ὁ τελευταῖος 4 ἐτῶν καὶ
7 μηνῶν.

Ὁ ἐπὶ κλοπῇ κατηγορούμενος Δ. Χ. Μεσσάκης ἡ Κατέ-
χης Ἰθακήσιος, κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 2 1/2 ἐτῶν.

Ὁ ἐπὶ ἀναρίσει κατηγορούμενος Δ. Κ. Ἠλία ἡ Συντελὴς
ἐξ Ἀθηνῶν, κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν ἐνός ἐτους.

Ὁ Διον. Διονυσιάδης, ἀστυνομικὸς κλητὴρ Ἀθηνῶν, κατη-
γορούμενος ἐπὶ ἀναρίσει τῆς κοινῆς γυναικὸς Ἐλένης Λου-
βάρδου, κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 4 ἐτῶν.

Οἱ Δ. Τσικωνίης, κατηγορούμενος ἐπὶ ἀντιστάσει καὶ Ν.
Γούλιας ἐπὶ κλοπῇ, ἠθώθησαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Παρακαλοῦνται οἱ τε ἐνταῦθα καὶ οἱ ἀλλοχῶ συν-
δρομῶνται νὰ καταβάλλωσι προθύμως τὴν ἐαυτῶν συνδρομὴν
τοῖς παρουσιάζουσιν τὰς ἡμετέρας ἀποδείξεις, καθόσον πα-
ρατηροῦμεν μετὰ λύπης ὅτι δὲν δεικνύουσιν ὅσῃν ἡμεῖς προ-
θυμίαν ὅπως εὐχαριστήσωμεν αὐτοὺς, προκειμένου νὰ πλη-
ρώσωσι μίαν τόσο μικροῦ λόγου ἀξίαν συνδρομὴν.

— Καὶ ἡ ἐκλογὴ Μεσολογγίου ἐπεκυρώθη, ἅτε δὴ οὐδεὶς
ὑπάρχοντος ἐνδοιασμοῦ εἰς τοὺς μετὰ περισκεψέως τὰ ἔχνη
τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἀκολούθησαντας ἀπὸ τῆς ἡμέρας
τῆς ἀνόδου αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν μέχρι τοῦδε. Ἡ κυρίαρ-
χος Βουλὴ, ἡ ὀρθότερον εἰπεῖν, οἱ ὀλιγαρχικῶς νῦν ἐν τῇ Βου-
λῇ πολιτευόμενοι, ἤβελον πρᾶξῃ σολοικισμὸν ἀσύγνωστον ἀκυ-
ροῦντες ἐκλογὴν, ὑπὲρ τῆς ἐνδιαφέρεται ἡ ἀντιπολιτεύσεως καὶ
διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμὸς ἐπὶ πολὺ ἐσκανδα-
λίσθη καὶ σκανδαλίζεται. Ἡ ἡμετέρα ἐπαρχία τοῦλάχιστον ἤθε-
λε λυπηθῇ ἐὰν ἐμάνθανε τὴν ἀκέρωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης,
οὐχὶ δὲ ἄλλο, παρὰ διότι θεωρεῖται τιμὴ διὰ τὸν κ. Δελιγε-
ωργὸν τὸ ὅτι δὲν συνεδρεύει μετὰ βουλευτῶν κατὰ τὸ πλεῖ-
στον ἀπορρέοντων ἐκ τῆς βίας καὶ τῆς καλπονοθεύσεως, καὶ
διότι, μακρὰν εὐρισκόμενος τοῦ βουλευτικοῦ περιβάλλου καὶ
τῶν ὅσων μέχρι τοῦδε ἐξεστομῆθησαν ἐν αὐτῷ, ἔσχε τὴν
εὐτυχίαν νὰ μὴ ἀκούσῃ καὶ οὗτος ὅσας ἐπεσώρευσαν καὶ ἐ-
πισωρεύουσι καθ' ἐκάστην ὕβρει οἱ ὕπουργοὶ ὑποψήφιοι
κατὰ τῶν κ. κ. Κουμουνδούρου καὶ Ζαΐμη, καὶ ὅσους ὕβλους
ἐκσφενδονῶσι κατ' αὐτῶν τὰ μίσθια ὑπουργικὰ ὄργανα.
Κωμωδία καλλιτέρα παρὰ τὴν παιζομένην σήμερον ἐν τῷ
Βουλευτηρίῳ οὐδέποτε ἄλλοτε ἠδύνατο νὰ συγκροτηθῇ, ἐν
ᾧ οἱ πέρσιον ἠδελφωμένοι καὶ ἐκ παρατάξεως μαχόμε-
νοι κατὰ τοῦ ὕπουργοῦ Δελιγεωργίου, σήμερον διαστάντες
διαπληκτίζονται, ὅπερ ἀποδείξει τρανωτάτη ὅτι οὔτε πέρυ-
σι συνέστη ἡ πάλιν πρὸς ἄλλον σκοπὸν παρὰ πρὸς ἐκπόρη-
σιν τῆς ἐξουσίας, οὔτε νῦν πρὸς ἕτερόν τινα συνεζαται, παρὰ
ὅπως ἀπομακρυνθῶσι τῆς Κυβερνήσεως οἱ ὑποπτοὶ καὶ οἱ δυ-
σάμενοι νὰ ἀνατρέψωσι τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν. Μόνῃ
διαφορᾷ ἀπαντᾷται, ὅτι πέρσιον ἡ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως
κατακαυγὴ ἀφορμὴν ἔσχε τὴν ἀδικον κατὰ τῶν φοιτητῶν
τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιθεσιν, ὅπερ ἴσον ἦν τῇ διυλίσει κώ-
νωπος, ἐφέτος δὲ ἀφορμὴν ἔχει τὴν προάσπισιν τῶν κατα-
πατομένων Συναγματικῶν ἐλευθεριῶν, ὅπερ ἴσα δύναται
τῇ καταπόσει καμῆλου, ἢ καὶ κατέπιον οἱ θρασεῖς ὀλιγαρ-
χικοί, διότι αὐτοὶ φαίνονται ἔχοντες καὶ ἀλύγγω καὶ στό-
μαχον καὶ συνειδήσιν καὶ τὰ πάντα λίαν ἐλαστικά, πλεονε-
κτῆματα τὰ ὅποια εἶναι φυσικῶς τῷ λόγῳ σύμφωνα μετὰ τὴν
γέννησιν καὶ ἀνατροφὴν τῶν σήμερον πολιτευομένων καὶ διὰ
τὰ ὅποια ἔχουσι δίκαιον νὰ ἐναθρύνωνται καὶ καμαρώνωσιν
οἱ φίλοι τῶν.

— Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ἡμῖν ὅτι αἱ ἐξελέγξεις τῶν
βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐπεραιώθησαν χθές, σήμερον δὲ ἀργε-
ται ἡ τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς ἐκλογὴ. Τηλεγραφικῶς δὲ
προσκαλοῦνται οἱ ἀπουσιάζοντες ὑπουργικοὶ βουλευταὶ ὅπως
φθάσωσιν ἐγκαιρῶς εἰς τὴν πρωτεύουσιν. Ἡ ἐσπευσμένη αὐ-
τῇ πρόσκλησις τῶν φίλων τοῦ ὕπουργοῦ δίδει ἡμῖν σπου-
δαίας ὑπονοίας μὴ τοὶ μέγα μέρος τῶν μέχρι τοῦδε ὡς ὑ-
πουργικῶν θεωρουμένων κ. Βουλευτῶν νῦν τομολήσαν, ταχθέν-
τες εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι ἄλλως, ἐὰν τὸ
ὑπουργεῖον εἴχε πλειονοψηφίαν, τίς ἡ ἀνάγκη νὰ προσκαλῇ
τηλεγραφικῶς τοὺς ἀπουσιάζοντας φίλους του; Εἴθε νὰ ἐ-
παληθεύσῃ τὸ συμπέρασμα ἡμῶν τοῦτο, ὅπως ἀπαλαγῇ ἡ
τάλαινα Πατρίς τοιαύτης ἐκνόμου Κυβερνήσεως.

— Εἰς 17 ἀριθμοῦνται οἱ μέχρι τοῦδε ἀπελθόντες εἰς
τὰς ἐαυτῶν ἐπαρχίας βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Τί
ἀνά γε συμβαίνει; μήπως θὰ ἐπαληθεύσωσι τὰ παρὰ τῶν
δύο ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως λεχθέντα ἐν τῇ βουλῇ,

ὅτι δηλ. ἂν ἡ Κυβέρνησις προβάλλῃ οὕτως ἀντισυναγματι-
κῶς καὶ δεσποτικῶς κυβερνῶσα, ἡ ἀντιπολιτεύσεως, μετὰ προ-
ηγουμένην διαμαρτυρίαν, θὰ ἀποχωρήσῃ τοῦ βουλευτηρίου;

— Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει τοῦ Δημοτ. Συμβου-
λίου Ἐραυτοπόλεως, συνεζητήθη τὸ τιμολόγιον τοῦ ἐπὶ τῶν
ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων δημοτικοῦ δασμοῦ, μετ' ὃ ὑπεβλή-
θη παρὰ τῆς πρὸς διάταξιν τοῦ δασμοῦ τούτου διορισθείσης
ἐπιτροπῆς καὶ τιμολόγιον δασμοῦ ἐπὶ πάντων τῶν εἰδῶν ἄ-
τινα τὸ Δημόσιον ἀπῆλλαξε τέλους ὅπως ὑποβλήσῃ τὴν
βιομηχανίαν. Κατὰ τοῦ μέτρου τούτου τῆς φορολογίας ἡ
γέρθησαν παράπονα παρὰ τῶν ἐργοστασιαρχῶν, ἀλλ' ἐπέχο-
μεν ἐπὶ τοῦ παρόντος πάσης περὶ αὐτῶν συζητήσεως, ἐφ' ὅ-
σον γινώσκουμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος, οὐτινος αἱ πρόσδοι ὁσημέρᾳ
ἐλαττοῦνται, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ὑποχρεωτι-
κὰς καὶ νομίμους αὐτοῦ δαπάνας πολλῶν δὲ μᾶλλον καὶ νὰ
περισσεύῃ ὅπως φέρῃ εἰς πέρας δημοτικά τινα ἔργα ἐπαρε-
λθὴ διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τοὺς Δημότας, ὧν πρῶτιστον θεωρεῖ-
ται τὸ τοῦ πακτωτηρίου, δι' ὃν λόγον καὶ μόνον ἀπορεῖ-
γομεν νὰ συνηγορήσωμεν ὑπὲρ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας,
ἥτις διὰ τοῦ ἐπιβαλλομένου δημοσίου δασμοῦ ἀνεπαίσθητον
θὰ ὑποστῇ φορολογίαν, ἐνῶ ἄλλως θέλει γείνη ἀφορμὴ νὰ
προβῇ ὁ ἄνθρωπος εἰς ἔργα προσοδοφόρα καὶ δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ
τὴν ναυτιλίαν. Οὐχ ἥττον ἀναμένουμεν τὰς ἐπὶ τούτου κρί-
σεις τῶν συναδέλφων, καὶ τὰς ἐνστάσεις τῶν ἐνδιαφερομένων
ἐργοστασιαρχῶν.

— Διὰ τοῦ χθεσινῷ ταχυδρομείου ἔφθασεν ἐξ Ἀθηνῶν
ἡ ἀπὸ πολλοῦ περιμενομένη παῦσις τοῦ μέχρι τοῦδε Ἀστυ-
νόμου τῆς πόλεως μας κ. Γ. Λουλουδάκη καὶ ὁ διορισμὸς τοῦ
κ. Γεωρ. Λέστου ὡς Α'. Ἀστυνόμου. Προσεχῶς θέλομεν γρά-
ψαι τὰ δέοντα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

— Ἠλαττώθησαν φόροι ἐμπορευμάτων τινῶν, καὶ ἀπλη-
λάγησαν τέλους εἶδη τινὰ τῆς ναυτιλίας καὶ ναυπηγίας, πρὸς
δὲ καὶ ὠρίσθησαν προνόμια διὰ τὸ σχοινοπλοεῖον τοῦ συμ-
πολίτου ἡμῶν κ. Γ. Χ. Γλύκα. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ὡς
σύμφωνα πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου καὶ συνεπῆ πρὸς τὰ
ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος περὶ Ἑλλ. ναυτιλίας δημοσι-
ούμενα, θέλομεν ἐκθέσῃ προσεχῶς, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχομεν ἤδη
λεπτομερῆ περὶ τούτων ἐκθεσιν.

— Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν 17ην τρέχοντος, ὥραν 3 μ.
μ. τίθεται ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ἀνεγερθησομένου πτωχοκο-
μείου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Δὲν ἀμφισβῶμεν ὅτι οἱ συμ-
πολῖται ἡμῶν οἵτινες πολλὰχὼς ἀπέδειξαν ὅσον ἐνδιαφέ-
ρονται εἰς τὴν ἰδρυσιν καὶ ἀξιοπρεπῇ συντήρῃσιν τοῦ φιαν-
θρωπικοῦ τούτου καταστήματος, θέλουσι παρευρεθῇ εἰς τὴν
θεοφιλεῖ ταύτην τελετήν.

— Ἀπὸ τίνος δημοσιεύονται διατρίβαι ἐν ταῖς Ἀθηναί-
καῖς ἐφημερίσιν κατὰ τοῦ Σ. Ἐπισκόπου τῶν δυτικῶν κ. Γ.
ἰωάννου Μαραγκοῦ, ἐπιτετραμμένου τὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκ-
κλησίας ἐν Ἀθήναις. Τὸ καθ' ἡμᾶς μετὰ λύπης παρατηροῦ-
μεν πρῶτον ἴσως φορὰν οἱ δυτικοὶ τὸ δόγμα χριστιανοὶ νὰ
ἐπιτιμῶνται κατὰ τοῦ ἐαυτῶν κλήρου καὶ μάλιστα κατὰ τοῦ
ἰδίου αὐτῶν ἐπισκόπου. Οὐχ ἥττον ἐνδιαφερόμενοι ἐν γένει
ὑπὲρ τῆς ὑπολήψεως καὶ ἀξιοπρεπείας τῶν προϊσταμένων
πάσης θρησκευτικῆς κοινότητος, καὶ γινώσκοντες ὅτι τοιαῦ-
ται δημοσιεύσεις γίνονται ἀφορμὴ νὰ ψυχραίνηται ὁ ζῆλος
τοῦ κοινῶ κατὰ τοῦ ἰδίου Ποιμενάρχου, τῆς μὲν γράφουσι
τὰ τοιαῦτα συνιστῶμεν μείζονα ἀνοχὴν καὶ μετριοπάθειαν,
εἰς δὲ τὸν Σ. Ἐπίσκοπον κ. Μαραγκὸν, ἄνδρα ὃν ὡς ἡμέτε-
ρον ἐπαρχιότην καλλίστην γινώσκουμεν, συνιστῶμεν ἐπίσης
ὅπως διὰ συνέσεως καὶ τῆς ὀφειλομένης πρὸς πάντας ἰσότητος
ἄρῃ πᾶν σκάνδαλον καὶ πᾶσαν αἰτίαν ἐξ ἧς τὰ τοιαῦτα πα-
ράπονα ἀπορρέουσιν. Ταῦτα νομίζομεν ἀρκούντα, εὐχόμενοι
ἵνα ἡ φρόνησις προλάβῃ πᾶσαν περαιτέρω παρόξυνσιν τῶν δυ-
σαρεσκείων καὶ τῶν ἐρίδων, χάριν αὐτῆς τῆς ἀξιοπρεπείας
τοῦ κλήρου τῶν δυτικῶν καὶ τῆς ὑπολήψεως τῆς ὑπ' αὐτὸν
διατελούσης κοινότητος.

— Ὁ παρεωραμένος πλὴν ἀξιόλογος καλλιτέχνης τῆς
πόλεως μας κ. Γεώργιος Βιτάλης, ὁ ἀγαλματοποιός, μόλις
ἐπεραιώσε καὶ ἀπέστειλε τὸ καλλιτεχνικόν του ἔργον, τὴν
ὕδροφόρον, εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ Βερολίνου καὶ εὐθὺς ἐπεδόθη
εἰς τὴν κατασκευὴν ἄλλου τοιοῦτου, παριστῶντος τὸν Οἰδί-
ποδα χειραγωγούμενον ὑπὸ τῆς θυγατρὸς του Ἀντιγό-
νης. Τὸ καλλιτέχνημα τοῦτο οὐτινος τὸ πρόπλασμα ἐγγί-
ζει ἤδη εἰς τὸ τέρας αὐτοῦ, εἶναι ἐκφραστικώτατον. Ὁ εἰ-
δὼς τὰς περιπετείας τοῦ ἀτυχοῦς τούτου βασιλέως τῶν Θη-
βῶν, τοῦ οἴκου τοῦ ὁποίου τὰ τραγικὰ συμβάντα ὑπῆρξαν
ἀφορμὴ πολλῶν ὑποθέσεων τοῖς ἐνδοξοτέροις τῶν παρ' Ἑλ-
λῃσι δραματοποιῶν, δὲν δύναται ἢ νὰ ἀναγνωρίσῃ ἐκ πρῶ-
της ὅπως τὴν τὰ ὑπὸ τῆς πλαστικῆς τέχνης παριστάνομε-
να πρόσωπα. Ἡ τύψις τοῦ συνειδότης ἐπὶ τοῖς ἐν ἀγνοίᾳ
καὶ ἀδοκίμῃς αὐτῷ πεπραγμένοις, ἡ σκληρὰ ἀπόφασις ἣν ἔ-
σχε οἰκοθεῖν μὲν νὰ ἀποστῇ τοῦ βασιλείου, μόνος δὲ νὰ ἐ-
ξορίσῃ τοὺς ἰδίους ὀφθαλμούς, καὶ φεύγων τῆς ἰδίας πατρι-
δος νὰ περιηγητῇ ἀνέστος, οὐδεμίαν ἄλλην ἔχων παρηγο-
ρίαν ἢ τὴν φιλόστοργον αὐτοῦ κόρην τὴν καὶ χειραγωγὸν του
Ἀντιγόνην, ὅλα ταῦτα βλέπει τις ὅτι ζωηρότατα ἡ καλλιτε-
χνικὴ χεὶρ τοῦ Τηνίου ἀνδριαντοποιοῦ κατ' ὠρῶσε νὰ χαράξῃ ἐπὶ
τοῦ προσώπου τοῦ Οἰδίουδος, ἐνῶ ἐξ ἑτέρου ἡ χειραγωγὸς
μετὰ στοργῆς περιάγει τὸν ἰδίον πατέρα ἐν τῇ ἐρημίᾳ, προ-
σέχουσα μὴ που προσκόψας οὗτος καταπέση. Συγχαίροντες
ἀπὸ καρδίας τὸν κ. Βιτάλην, διότι τὸ ἔργον αὐτοῦ τοῦτο θεω-

ρεῖται καθ' ἡμᾶς ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀναγεννηθεί-
σης Ἑλλάδος, παροτρύνουμεν αὐτὸν νὰ μὴ διαστῇ νὰ μετα-
ποιήσῃ αὐτὸ εἰς μάρμαρον, βέβαιος, ὅτι εἴν' ἀδύνατον οὐ μόνον
νὰ μὴ βραβεύθῃ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπισύρῃ τὰ βλέμ-
ματα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς προσοκλήσεως αὐτοῦ ὑπὸ τίνος
τῶν γινωσκόντων νὰ ἐκτιμῶσι τὰ ἔργα τῆς καλλιτεχνίας
καὶ νὰ κοσμῶσι δι' αὐτῶν τὰς καλλιτεχνικὰς συλλογὰς τῶν.
Ὅτι δὲ λέγομεν ἀλήθειαν φέρεται ὡς ἀπόδειξις αἱ συνεχεῖς
ἐπισκέψεις αὐτοῦ καθ' ἐκάστην ποιοῦσιν εἰς τὸ ἀνδριαντοποιεῖν
αὐτοῦ οἱ ἐν ἡμῖν λόγοι, ὧν τὰς ἐπιδοκιμασίας καὶ τοὺς ἐ-
παίνους καθ' ἐκάστην ἀκούομεν δημοσιεύματα.

— Ἀπελῶθησαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καθ' ἡμᾶς Τελωνείου
ἱκανοὶ ὑπάλληλοι ἀντικατασταθέντες ὑφ' ἐτέρων, στρατολο-
γηθέντων ὑπὸ τῶν φίλων τῆς παρούσης Κυβερνήσεως. Κατὰ
τοῦ μέτρου τούτου τῆς Κυβερνήσεως οὐδένα ἔχει νὰ ἀντιτά-
ξῃ τις λόγον, καθόσον τὰ γινόμενα θεωροῦνται πάντοτε εἰς
λογαριασμὸν τῶν ἐντεῦθεν καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις αὐτὰ προκα-
λούντων, ἄλλως τε δὲ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Τελωνείου εἶναι ἡ μό-
νη ἀρμοδία νὰ ἀποφανθῇ ἐὰν τὰς μεταθέσεις ταύτας προσκά-
λεσαν λόγοι ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπορρέαντες ἢ λόγοι φατρι-
ατισμοῦ, ἐν ᾗ περιπτώσει τοῦ πρώτου συμβαίνοντος, αἱ μετα-
βολαὶ αὗται οὐχὶ μεμπταί, τοῦ δευτέρου δὲ βεβαιούμενου
εἶναι ἀξιομεμπτοί, διότι ὁ ὕπουργός, ἐὰν ἦναι ὕπουργός
καὶ οὐχὶ δούλος φατρίας καὶ ὑπηρετῆς κακωντροχῶν ὀρέξεων,
ὀφείλει νὰ μὴ τάσῃ οὐδένα μετὰ Θεὸν ὑπεράνω τοῦ ἰδίου
καθήκοντος καὶ τοῦ συμφέροντος τῇ ὑπηρεσίᾳ. Οἱ ἀρμόδιοι
νῦν ἂς φωτίσωσιν ἡμᾶς περὶ τοῦ δικαίου ἢ ἀδίκου τῶν τοι-
ούτων παύσεων καὶ διορισμῶν.

— Μετὰ πάσης ἀξιοπρεπείας ἐπανηγυρίσθη σήμερον ἐν
τῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως παρὰ τοῦ Ἱεροκλεοῦ συλλόγου ἡ ἐ-
ορτὴ τοῦ νεομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ὑδρας, ἐνθα ἐ-
τελέσθη καὶ μνημόσυον ὑπὲρ τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν
ἡρώικως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων κατὰ τὸν ἱερὸν ἀ-
γῶνα καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἐν Κυρίῳ κοιμηθέντων. Τὴν ἐ-
ορτὴν ἐτίμησε διὰ λόγον καταλλήλου ὁ Πανοσιολογιώτατος
Ἀρχιεπίσκοπος καὶ διευθυντὴς τῆς Ἱερᾶς Σχολῆς κ. Μεθό-
διος Παπαναστασίου.

— Ἡ Μαρία Π. Σπανοδάκη, νεᾶνις διαπρέψασα καθ'
ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν τῆς εἰς τὸ ἐνταῦθα ἀνώ-
τερον ἐκπαιδευτήριον τῶν κορασιῶν κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν
καὶ τὴν τοῦ βίου σεμνότητα, ὑποστᾶσα τὰς νομίμους ἐξε-
τάσεις Ἀθηνῶν νύδοκίμησε, τυχοῦσα πτυχίου δευτέρας τά-
ξεως μετὰ τὸν βαθμὸν κ. α. λ. ω. τῆς χρηστῆς ταύτης καὶ ἐ-
πιμελεμένης τὴν ἀνατροφὴν κόρην συνιστῶντες τοῖς ὁμο-
γενεῖς, τοῖς τυχόν ἔχουσιν ἀνάγκην καλῆς διδασκαλίας,
δὲν ἀμφισβῶμεν ὅτι θέλουσι προτιμῆσαι ταύτην πάσης ἄλ-
λης ἂν ποὺ ἐπιστῇ τοιαύτη ἀνάγκη. Ἡ κ. Σπανοδάκη δέ-
χεται καὶ ἰδιαίτερας παραδόσεις, ἡ διευθύνει εἰς τὸν κ. Ἰω.
Κουτράκη.

— Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ἀξιολύμων μελῶν τῆς
κοσμητικῆς τῆς καθ' ἡμᾶς Σχολῆς τῶν ἀτόρων παιδῶν, ἐὰν
δὲ ἔλλειψιν χώρου δὲν κατεχωρίσαμεν τὴν περὶ αὐτῆς ἐκθε-
σίν των, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ πράξωμεν τοῦτο προσεχῶς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τῇ 14/26 κηρύσσεται ἡ ἐναρξὶς τῶν Ἱταλικῶν Βου-
λῶν. Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν τῆς ἀριστερᾶς ἀπῆλθεν εἰς Καπρέρν
ἵνα πείσῃ τὸν Γαριβάλδην νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν
συνεδριάσεων.

— Ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ἀπήγγειλεν ἐσχά-
τως ἐν Λειψίᾳ ὁ αὐλικὸς σύμβουλος Κ. Ῥόσμαν μακρὰν ὁμι-
λίαν περὶ τῶν μοναχῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ἐνθα πρὸ δύο πε-
ρίπου ἐτῶν εἴχε διατρίβῃ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Ἡ ὁμιλία τοῦ ἐν
Σαξονίᾳ αὐλικοῦ συμβούλου, πολλὰ περίεργα ἐν μέρει δὲ καὶ
παράδοξα, περιέχουσα, ἐπέσχετο πρὸς ἡμᾶς συνοπτικῶς μετρη-
μένην ἢ καταχωρίσωμεν αὐτὴν εἰς τὸ προσεχές φύλ-
λον τῆς «Κλειούσας» μετὰ τῶν παρατηρήσεων τοῦ ἐπιστελλαν-
τος λογίου φίλου.

— Εἰς τῶν ἐν Βερολίῳ ἀνταποκριτῶν τῆς «Αὐγουσταί-
ας Ἐφημερίδος» ἰσχυρίζεται ὅτι νέαν ἦσαν ἐν τῇ ἀνατολικῇ
πολιτικῇ τῆς κινδυνεύει νὰ πάθῃ ἡ ἐν Βερσαλίᾳ κυβερνήσις,
ἀφ' ὅτου τὸ ὑπουργεῖον ἐν Ἀθήναις φαίνεται πρόθυμον νὰ
στερῇ τὴν κατάλυσιν τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας ἐν Αἰ-
γύπτῳ. «Οἱ ἐν Ἀθήναις (λέγει ὁ ἀνταποκριτὴς) ἴσως ὑπὲρ
τὸ δέον ἐκλιναν φιλήκου οὕς εἰς τὰς εἰσληγείας τῶν γάλ-
λων πολιτικῶν, πιστεύσαντες ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐφηρμοῦτο
ἡ μεταρρυθμισίς τῶν ἐκεῖ δικαστηρίων. Ὡς αἱ ἄλλαι δυνά-
μεις, εἴχε προσκληθῇ καὶ ἡ Ἑλλὰς τῇ 6 Αὐγούστου 1872
εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδιάσκεψιν, τὴν προταθεῖσαν
ὑπὸ τοῦ Κεδίβῃ, ἀλλὰ δὲν παρευρεθῇ εἰς αὐτήν, διότι οὐδὲν
τότε ἤθελε νὰ ἀκούσῃ περὶ μεταρρυθμίσεως.» Ἡ ἑλληνικὴ
κυβέρνησις ὑποχωρεῖ σήμερον κατόπιν ἐορτῆς.

— Κατὰ τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας ὁ ἐν Βερσαλίᾳ πλη-
ρεζούσιος τῆς Πύλης ἔλαβεν ἄχρι τοῦδε δύο συνελεύσεις πρὸς
τὸν δούκα Δεκάζ περὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐμπορικῶν συμ-
βάσεων. Ἐντεῦθεν ἐπεται ὅτι ἡ ὁθωμανικὴ κυβερνήσις ἐξέ-
φρασε καὶ πρὸς τὰ ἐν Λονδίῳ καὶ ἐν Ῥώμῃ ἀνακτοβούλια
τοὺς αὐτοὺς φόβους οὓς ἀνεκοίνωσεν εἰς τὰς τρεῖς βορείους
δυνάμεις διὰ τῆς ἀπὸ 23 ὁκτωβ. διακοινώσεως. Περίεργον
εἶναι ὅτι δεκαπενθήμερον ἤδη παρήλθεν ἀφ' ὅτου ἐδημοσιεύ-

Ἀριθ. 626/370.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
«Η ΠΑΛΛΑΣ».

φη τὸ διπλωματικὸν ἔγγραφο τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὐδεμίαν ὁμῶς οὔτε ἐπίσημον οὔτε ἄλλαν ὑπουργικὴν ἐφημερίδα ἔγραψεν τι περὶ αὐτοῦ. Ἐκ τῆς προβεβουλευμένης σιωπῆς τῶν ἐν Λονδίῳ εἰκάζουσι πολλοὶ ὅτι ἡ παρασκευαζομένη τοῦ ζητήματος λύσις οὔτε τοὺς φόβους τῆς Πύλης θὰ ἐπάληθευσεν οὔτε θὰ ἐνθαρρύνῃ τὰς τῶν Ῥωμούνων ἐλπίδας ὑπὲρ τῆς προσεχοῦς ὁλοκλήρου ἀνεξαρτησίας των. Ἡ Ὑψ. Πύλη, ὡς γνωστὸν, ἀπαιτεῖ ἵνα, οὐχὶ αἱ τρεῖς μεγάλαί δυνάμεις ἀλλ' αὐταὶ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ῥωμουνίας αἱ κυβερνήσεις διαψεύσωσι διαρρήθην τὰ ἄρθρα τῶν ἡμιεπισήμων ἐφημερίδων των καὶ τὰς ἐν τούτοις φωνασκίας περὶ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν.

— Μετὰ τὴν ἐν Ἰρὺν ἦσαν τῶν Καρλιστῶν, πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι ὁ δημοκρατικὸς στρατὸς θὰ ἐπωφελεῖτο τὴν νίκην του καὶ θὰ κατέφερε καίριον τραῦμα κατὰ τῆς ἐπαναστάσεως. Ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα τὰ στρατεύματα τῆς κυβερνήσεως οὐ μόνον δὲν κατεδίωξαν τοὺς φεύγοντας στασιαστάς ἀλλὰ καὶ ἐχώρησαν ἐπὶ τὰ ὀπίσω εἰς τὰς προτέρας θέσεις των οὕτω δὲ ἔδωσαν καιρὸν εἰς τοὺς Καρλιστὰς νὰ συναθροίσωσι πάλιν τὰς διεσπαρμένους δυνάμεις των καὶ νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς αἱς πρότερον κατείχον ἰσχυράς τοποθεσίας. Πολλοὶ ὑποπεύουσιν ὅτι ἡ ἀκατανόητος αὕτη ἀδράνεια τοῦ δημοκρατικοῦ στρατοῦ εἶναι προμελετημένη καὶ ὅτι γίνονται ἐν τῷ κρυπτῷ μυστικῷ συνεννοήσεις πρὸς παλιννόθωσιν τῆς μοναρχίας. Ἡ δυστυχὴς Ἰσπανία καταβάλλει ἐν τούτοις τὰ ἀναλώματα τῆς πολιτικῆς ἀσυνεσίας τῶν ἀρχόντων αὐτῆς καὶ εἶναι προπορισμένη νὰ διατελῇ εἰς ἀκατάπαυστον ἐπαναστατικὸν ὁλόν.

— Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἀγγλίας, κόμης Δέρβυ, δεξάμενος πρὸς τινῶν ἡμερῶν ἐπιτροπὴν τινα ἐλθούσαν ἵνα ποιήσῃ παραστάσεις ὑπὲρ τῶν ἐν Συρίᾳ χριστιανῶν, ἀπήντησεν ὅτι, «εἰ καὶ ὁ Σουλτάνος ὑπέσχετο διὰ τῆς παρισυνῆς συνθήκης ὅτι θὰ προστατεύῃ τοὺς χριστιανούς ὑπηκόους καὶ αἱ δυνάμεις κωλύονται ὡς ἐκ τούτου νὰ ἐπεμβαίνωσιν, οὐδὲν ἦντον ἡ Ἀγγλία θὰ ἀποτείνῃ εἰς τὴν Πύλην φιλικὰς παρατηρήσεις καὶ θὰ ἐπεμβῇ ἐὰν περιέλθῃ εἰς κίνδυνον ἡ ζωὴ τῶν ὑπηκόων τῆς».

— Αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες τῆς Ἰταλίας ἰσχυρίζονται ὅτι ἐκ τῶν νεωστὶ ἐκλεχθέντων 502 βουλευτῶν, 290 ἀνήκουσιν εἰς τὴν δεξιάν καὶ 212 εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν· ἐπομένως ἡ κυβέρνησις ἔχει πλειονοψηφίαν 78 ψήφων. Ἀπ' ἐναντίας αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως, λέγουσιν ὅτι ἡ κυβερνητικὴ πλειονοψηφία εἶναι πολὺ ἀσθενεστέρη παρ' ὅσον κηρύσσεται καὶ ὅτι μετ' ὀλίγον ἐπέρχεται ἡ πτώσις τοῦ ὑπουργείου. Ὁ Γαριβάλδης ἐμήνυσεν ἐκ Καπρέας ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς Ῥώμην· ἡ ἀπόφασίς τοῦ δημοτικοῦ στρατηγοῦ θὰ ματαιώσῃ βεβαίως τὰς μελετωμένας ἀνθυπουργικὰς ἐπιδείξεις.

— Ἀναγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου εἰς τὰς οὐγγρικὰς ἐφημερίδας ὅτι εἰς τῶν νεωστὶ ἐκλεχθέντων βουλευτῶν, ὁ Γιούρκοβιτς, ἐφρονεῖται ὑπὸ τοῦ ὄχλου, ἰλόγῳ ὅτι ἦτο ἐχθρὸς τῆς δυναστείας. Ὁ φόνος ἐγένετο ἅμα τῇ ἀνακηρύξει τοῦ Γιούρκοβιτς ὡς βουλευτοῦ.

— Ἀναγγέλλεται ἐκ Πετρούπολεως ὅτι τὰ διαδοθέντα περὶ ἀνακαλύψεως συνωμοσίας καὶ συλλήψεως πολλῶν ὑποτιθεμένων συνωμοτῶν δὲν εἶναι ἀληθῆ. (Κλειώ).

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα τῆς «Πανόπης». Σὰς παρακαλῶ ἵνα δημοσιεύσῃτε διὰ τῆς ἐφημερίδος σας τὴν παρούσαν, ἣν ἀπευθύνω πρὸς τὰ ἔντιμα μέλη τὰ ἀποτελοῦντα σήμερον τὴν ἐφορίαν τῆς Λέσχης αἱ Ἑλλὰς δι' ἧς παραπονοῦμαι ὅτι ἐνῷ δις μέχρι τοῦδε ἀνέφερα καὶ εἰς τὰς προκατόχους ἐφορίας καὶ ἅπασι εἰς τὴν νῦν ὑφισταμένην ὅτι ἀναδέχομαι τὴν διεύθυνσιν, συντήρησιν καὶ φωταΐαν τοῦ καταστήματος σύμφωνα πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, καὶ χωρὶς ἀποζημιώσεως, ἐν ὅτῳ μία καὶ μόνη λέσχη ὑπάρχει ἐν Ἑρμοπόλει, ἐν τοσοῦτῳ δὲν ἐδόθη οὐδεμία προσοχὴ εἰς τὰς ἐπιωφελεῖς ταύτας προτάσεις μου ἐν ᾧ ὁ διευθύνων ταύτην σήμερον, οὔτε τὸν κανονισμὸν τηρεῖ ὡς πρὸς τὴν φωταΐαν, ἀλλὰ μόλις ἡ λέσχη φωτίζεται μέχρι τῆς δεκάτης καὶ μετὰ ταῦτα σβύνονται τὰ φῶτα, οὔτε παραδέχεται νὰ συντηρῇ αὐτὴν ἄνευ ἀποζημιώσεως. Ἐπομένως ἐπειδὴ ἡ πρότασίς μου αὕτη ἀποβλέπει τὸ συμφέρον τῶν κ. Μετόχων ἄπορον μοὶ φαίνεται πῶς ἡ ἔντιμος ἐφορία νὰ μὴ διδῇ ἀκρόασιν εἰς τὰς προτάσεις μου, ἀφοῦ ὑπόσχομαι ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀποζημιώσεως νὰ ἐκπληρῶ πάντας τοὺς ὅρους τοῦ Κανονισμοῦ τῆς εἰρημένης Λέσχης. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ὅπως γαίην γνωστὸν ὅτι ἐνῷ ἔπρεπε νὰ προτιμᾶται διὰ πᾶσαν ἐργασίαν ὁ ὀλιγωτέρας ἔχων ἀπαιτήσεις, καὶ ὁ δυνάμενος κάλλιον παντὸς ἄλλου νὰ ἐκτελῇ τὸ καθήκον του, οὐχ ἦντον ἀγνωστὰ διὰ τοίους λόγους ὁ γενικὸς οὗτος κανὼν παραβιάζεται ὑπὸ τῆς Σ. ἐφορίας, ἥτις προτίσεται σήμερον τοῦ ἰδρύματος τούτου.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑπὲρ ὑμῶν ἐξαίρετου ὑπολήψεώς μου.

Ὁ Φίλος Σας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΨΩΜΑΣ.

«Κατ' ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ τῆς Ἑταιρίας Συμβουλίου, γενομένην ἐν τῇ σήμερον (27ῃ) Ἰουλίου) συγκροτηθείσῃ συνεδριάσει αὐτοῦ, γίνεται ἐνναρξίς τῆς διδασκαλίας ἐν τῷ «Κεντρικῷ» ἡνωτέρῳ ἐλληνικῷ Παρθενῳ γυμνασίῳ τῆς Ἑταιρίας καὶ ἐν τῷ προσηρημένῳ αὐτῷ «Νηπιαγωγείῳ θηλέων» τὴν 16 τοῦ ἐπιόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου.

»Προσκαλοῦμεν ὅθεν κατ' ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πάσας τὰς ἐχούσας τὰ κατὰ τὸν κανονισμὸν προσόντα τοῦ διευθύνειν τὰ εἰρημένονα τῆς ἑταιρίας εκπαιδευτήρια, ἢ διδάξαι (1) ἐν αὐτοῖς, ἵνα ἀποστείλῃσι τὰς δηλώσεις αὐτῶν πρὸς τὸν γενικὸν γραμματέα τῆς Ἑταιρίας, (Πέτρον Κωνσταντινουπόλεως, ὁδὸς Τηλεγράφου, ἀριθμ. 24), ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον, ἀναφέρονσαι ἐν αὐταῖς α) τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτῶν· β) τὴν ἡλικίαν· γ) τὸ διδασκαλεῖον, ἐν ᾧ ἐξέπαιδεύθησαν· δ) τὸν βαθμὸν, ὃν φέρει τὸ διδασκαλικὸν αὐτῶν πτυχίον· ε) ἐὰν ἐδίδαξαν καὶ ἐφ' ὁπόσον καιρὸν ἐν δημοσίοις ἢ ἰδιωτικοῖς παρθεναγωγείοις καὶ τίσι· ς) ἐφ' ὁπόσῳ μηνιαίῳ μισθῷ νεῖσι διατεθειμέναι ἵνα ἀναλάβωσι τὰ χρεῖα διεύθυνσεως τῆς διδασκαλίας ἐν τοῖς εἰρημένοις εκπαιδευτηρίοις, ὅπου θέλει παρέχεσθαι αὐταῖς δωρεὰν πληρῆς διαίτης καὶ ζ) τίνος μαθήματος τὴν διδασκαλίαν ἐκάστη ἐπαγγέλλεται. Τὴν αὐτὴν πρόσκλησιν (ἄνευ τοῦ περὶ παροχῆς τῆς δωρεᾶν διαίτης ὁρου) ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας πρὸς ἀπαιτούμενα κατὰ τὸν κανονισμὸν προσόντα κηρυγμένους διδασκάλους.

»Ἐν Κων/πόλει, τῇ 27ῃ Ἰουλίου, 1874.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ἡ(Υπογ.) Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

(1) Τὰ περὶ τῶν προσόντων τούτων καὶ τῶν διδασκαλῶν μαθημάτων ἄρθρα τοῦ κανονισμοῦ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

α) Ἄρθρον 62. Τὸ Κεντρικὸν ἀνώτερον Ἑλληνικὸν Παρθεναγωγεῖον τῆς ἑταιρίας διεύθυνεται ἐν τοῖς ἀφορῶσι τὴν ἐν αὐτῷ διδασκαλίαν ὑπὸ μιᾶς διευθυντρίας, φερούσης πρωτοβαθμίου διδασκαλίου πτυχίον τῆς ἐν Ἀθήναις φιλεκαπαιδευτικῆς Ἑταιρίας, ἢ τινος τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀναλόγων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων. Τὸ πτυχίον δὲ μένει κατατεθειμένον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς ἑταιρίας ἐφ' ὅσον καὶ ἡ διευθύντρια ἐξακολουθεῖ διεύθυνουσα τὸ παρθεναγωγεῖον.

β) Ἄρθρον 65. Πᾶσαι αἱ διδάσκαλοι τοῦ κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου καὶ τοῦ προσηρημένου αὐτῷ Νηπιαγωγείου ὑδιορίζονται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐκ προσώπων, πρὸς τὸν πτυχίον διδασκάλου τῆς ἐν Ἀθήναις φιλεκαπαιδευτικῆς Ἑταιρίας, ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ἐκ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀναλόγων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων. Τὸ πτυχίον δὲ καὶ αὐτῶν μένει κατατεθειμένον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς ἑταιρίας ἐφ' ὅσον ἂν ἐξακολουθῶσιν οὕτως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς.

γ) Ἄρθρον 66. Τὰ ἐν τῷ Κεντρικῷ Παρθεναγωγείῳ διδασκόμενα μαθήματα εἰσὶ τὰ ἑξῆς· α) ἡ Ἑλληνικὴ β) ἡ Γαλλικὴ γ) ἡ Γερμανικὴ (**) δ) ἡ Ἀγγλικὴ (**) ε) ἡ Τουρκικὴ (**) ζ) ἡ πρακτικὴ ἀριθμητικὴ ἡ) ἡ Γεωγραφία θ) ἡ Γεωμετρία ι) ἡ Γενικὴ ἱστορία (ἐκτενέστερον ἢ ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος) ια) ἡ φυσικὴ ἱστορία ιβ) ἡ πειραματικὴ φυσικὴ ιγ) ἡ στοιχειώδης πειραματικὴ χημεία ιδ) ἡ κοσμογραφία ιε) ἡ ἱερὰ ἱστορία ις) ἡ ἱερὰ Κατήχησις ιζ) ἡ χριστιανικὴ ἠθικὴ ιη) κατὰ κυριακὴν ἐργονεσία τοῦ πνεύματος βυαγγελίου τῆς ἡμέρας ιθ) ἡ οἰκιακὴ οἰκονομία κ) ἡ Παιδαγωγικὴ, ἡ Διδακτικὴ, ἡ μέθοδος τῆς Νηπιαγωγείας κ) ἡ χειροτεχνήματα κβ) ἡ καλλιγραφία κγ) ἡ Ἰκονογραφία κδ) ἡ Ζωγραφικὴ (**) κε) ἡ Γυμναστικὴ κς) κ) Κλειδοκύμβαλον (**) κζ) ἡ ὠδὴ καὶ κη) ὁ χορὸς.

»[Τὰ δι' ἀστερίσκου σημειούμενα μαθήματα εἰσὶ προαιρετικὰ, ἄνευ ἰδίων διδασκτῶν διδασκόμενα· τὰ δὲ δυσὶν ἀστερίσκοις σημειούμενα εἰσὶ προαιρετικὰ καὶ διδάσκονται πρὸς προαιρουμένους ἐπὶ ἰδίῳ διδασκτῇ, πάντα δὲ τὰ ἄνευ ἀστερίσκων μαθήματα εἰσὶν ὑποχρεωτικὰ].»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ «Ο ΚΕΔΙΒΗΣ».

Συνεπεία αἰτήσεως μεγάλου ἀριθμοῦ μετόχων τῆς Ἑταιρίας ταύτης, καὶ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς, συγκαλεῖται ἑκτακτὸς Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων διὰ τὴν 3/15 Δε-

κεμβρίου ε. ε. ἡμέραν τρίτην καὶ ὥραν 3 μ. μ. ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑταιρίας, ὅπως σκεφθῇ περὶ τῆς διαλύσεως ἢ μὴ τῆς Ἑταιρίας.

Οἱ μὴ δυνάμενοι ἐκ τῶν Κ. Κ. Μετόχων νὰ παρευρεθῶσιν αὐτοπροσώπως παρακαλοῦνται νὰ ἐφοδιάσωσι τὸν διορισθόμενον ἀντιπρόσωπόν των δι' εἰδικῆς ἐπισήμου πληρεξουσιότητος.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τὴν 31/12 96ρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Κ. Γ. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ.

Εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Γεργίου Παναγάκου, κατασκευάζονται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ κομφέτα βοσολάτα, ἅτινα πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν. Οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσιν καὶ θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι.

Εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Ἀντ. Καρβῶν καίμενον Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Σωτηρίου Ι. Βασιλείου, ὑπάρχουσιν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ κομφέτα βοσολάτα τῶν Παρισίων, ἅτινα πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν.

Ὁ κ. Σ. Καστανὸς εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας, ὅτι μετέφερε τὸ κατάστημά του παρὰ τῆς ἀγορᾶς ἔμπροσθεν τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας, ἐκόμεσε δὲ ἐκ Γαλλίας διάφορα ὑφάσματα μάλλινα τοῦ χειμῶνος ὡς καὶ λινομέταξα γυναικεῖα καὶ ἀνδρική· ἅπαντα δετὰ ἀνωτέρω πωλεῖ εἰς τιμὰς μετριωτάτας.

Ὁ κ. Ι. Μιχαλοπετράκος μετέφερε τὸ φαρμακεῖόν του ἐντὸς τῆς πλατείας, μετὰ τοῦ καταστήματος Α. Πουλῆ καὶ τοῦ καφενείου τῆς «Ἡλύσιας».

ΚΛΗΣΙΣ

Νικολάου Κ. Ζένιου, κατοικοῦ Ἑρμοπόλεως, κατὰ

Ἀνδρέου Κ. Ζαννῆ, ἰδιοκτῆτου πλοίου, καὶ Ν. Βαρβαρέσου, κατοικοῦ ἐπίσης Ἑρμοπόλεως, τοῦ πρώτου ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἑρμοπόλεως.

Ὁ κλητευόμενος Ἀνδρέας Κ. Ζαννῆς οφείλει πρὸς ἐμὲ ὑπόλοιπον εἰκοσάφραγμα χρυσᾶ πραγματικὰ πέντε καὶ ἡμισυ τὰ ὅποια ἔλαβεν εἰς μετρητὰ καὶ ἐξέδωκε τὸ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1870 γραμματίον εἰς διαταγὴν δι' οὗ ὑπεσχέθη νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν ὅλον εἰς τὴν διαταγὴν μου μετὰ προθεσμίας ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς χρονολογίας του, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ὑπεσχέθη τὴν πληρωμὴν τόκου πρὸς μίαν καὶ ἐν τέταρτον ταῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα.

Τὴν πληρωμὴν τῶν χρημάτων τούτων τριτεγγυήθη ὁ ἑτερος συνυπογραφεύμενος ἦτοι ὁ Ν. Βαρβαρέσος.

Ἐπειδὴ ἀμφότεροι καθυστεροῦν τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ, ἐπειδὴ κατὰ νόμον οἱ τριτεγγυηθέντες γραμματίον τι εἰς διαταγὴν, εἰσὶν ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι εἰς τὴν πληρωμὴν.

Διὰ ταῦτα·

Καλῶ αὐτοὺς νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐμπροθέσμως ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τούτου πρὸς συζήτησιν καὶ ἐξαίτουμαι·

Α.) Νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἐναγόμενοι νὰ μοὶ πληρώσωσιν ἀλληλεγγύως τὰ μνησθέντα εἰκοσάφραγμα πέντε καὶ ἡμισυ μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν πρὸς ἐν καὶ ἐν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς 12 Αὐγούστου 1870 μέχρι τῆς 12 τρέχοντος μηνὸς ε. ε. εἰκοσάφραγμα τρία καὶ ἡμισυ, ὁμοῦ εἰκοσάφραγμα ἑνέα, καὶ ταῦτα μετὰ τοῦ τόκου των ἀπὸ τῆς 12 τρέχοντος μηνὸς Νοεμβρίου ε. ε. πρὸς ἐν καὶ ἐν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα μέχρι ἐξοφλήσεως.

Β.) Νὰ καταδικασθῶσιν ἀλληλεγγύως εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλει.

Γ.) Νὰ ἀπαγγεῖλθῃ εἰς ἀμφοτέρους προσωπικὴ κράτησις καὶ διαταγῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποράσεως.

Δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω τὴν παρούσαν εἰς τε τὸν Ν. Βαρβαρέσον, καὶ πρὸς τὸν ἐνταῦθα κύριον Εἰσαγγελεᾶ διὰ τὸν ἐν ἀγνώστῳ τόπῳ διατρίβοντα Ἀνδρέα Κ. Ζαννῆ, δημοσιευθεῖτω ἀκόμη καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη».

Ἐν Ἑρμοπόλει Σύρου τῇ 12 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ κλητεύων
Ν. Κ. ΖΕΝΙΟΣ.

Ὁ συντάκτης καὶ ὑπεύθυνος
Γ. ΚΥΤΡΙΛΑΚΗΣ.